

Munkavállalók (12.)

Három a magyar igazság

Kerekes Petra volt az a kedves fiatal, aki látva-hallva esetlenségemet segítségemre sietett a londoni reptéren. A „világi” ember mindezt a véletlennek, a „sors kezének” tudta volna be, én a magam részéről isteni gondviselés-ként nyugtáztam. Egyúttal régi, rajtam elhatalmasodó előítéletem is dugába dőlt, mert miközben Petrával beszélgettünk, óhatatlanul is elővillantak tetoválásai. Hát igen, akinek tetkója van, az csak rossz, elburjánzott lelkiületű lehet – vallottam mindaddig. Persze ez koránt sincs így, és régebben sem volt. Pusztán kordivat a tetoválás, valamilyen formában minden generációt magával ránt, mert a mindenkori fiatal valamilyen módon jelezni akarja, hogy ő is itt van a világon, jogot követel magának. Az már más kérdés, hogy ezek a jelek, jelzések mennyire pusztán külső jegyként jelennek meg, vagy sokkal mélyebb, károsabb szellemi, kimondhatjuk, hogy démoni töltetet hordoznak, s azok a későbbiekben lassan beszívárognak a fiatal lelkébe, átítatják azt, jellemrombolóvá válnak. Petra ott a londoni reptéren még csak külsőségeiben hordozta magán a negatív erőket mozgósító jelzéseket, lényéből sugárzott az otthonról, a családból magával hozott „hét év” hamuban sült pogácsája.

Petra Angliában

Jól feltarisznyázták útravalóval, mert hat év angliai távollét után végleg hazatért Magyarországra. A miéltre kapott választ szó szerint idézem: „Egy nőnek szüksége van az édesanyja fizikai támogatására is.” Ehhez nem sok mindent lehet hozzáfűzni, talán annyit, hogy egy férfinak is szüksége van rá... Függetlenül attól, hogy életének melyik szakaszát éli. Főként, amikor hullámvölgyből igyekszik kievickélni, mert bizony sok-sok nehézség adódik az évek alatt. Ilyenkor nagyon hiányzik a biztató szó, a simogatás, az anyai melegség, amelyet oly hosszú időn át magáénak tudhatott. De jól tudjuk, hogy a születéssel egy időben ketyegni kezd az a bizonyos óra, és másodpercről másodpercre közelebb kerül az elválás pillanata. A kétségbeesések, gyötrődések idején hűvös nyirkosságként eszmélünk a valóságra: a mindig biztonságot jelentő nagy Ő már nincs mellettünk. Az emlékezés cserépdarabjaiból igyekszünk összerakni a soha nem feledhető mozdulatokat, a mosolyt, a „jól van, fiam” mondattöredékeit, melyek üvegszilánkként ékelődnek énünk legmélyebb rétegeibe. És ilyenkor jönnek a könnyek, a fájdalmas, mégis megkönnyebbülést hozó zokogás. És kipanaszolhatjuk magunkat Neki, csak neki. Teljes ez a kitárulkozás, enyhet hozó. Szinte kitapintható az érzés, hogy ott áll mellettünk, léleksimogatása vigasztal.

Amellett, hogy az édesanyja hiányozott neki, Petrát más okok is nógatták hazajövetelre. Annak ellenére, hogy kedves, bájos, és értelmes lévén egyre fentebb kúszott a ranglétrán, nem volt teljes az élete. Pedig a vendéglátóipar jól fizetett akkoriban. Személyes élete nem alakult az elképzelései szerint. Megismerkedett egy vele egy szállodában dolgozó, távoli országból érkezett fiatalemberrel. Amíg a szerelem friss volt, minden mesebelinek tűnt, úgy érezte, ő az igazi. Két együttlét között aztán lassanként felszínre tört a jellem is. Nem gyűlöli, még csak nem is vádolja őt, a különböző nevelési hátteret okolja kapcsolatuk megromlásáért. A fiatalember hazájában erős a vallási kötődés, amiről elég, ha annyit elárulunk, nem keresztényi. Ennélfogva a nő, a fe-

Kezdetben
felszolgálóként
dolgozott

leségek másodrangúak a párkapcsolatban, a férfidominancia megkérdőjelezhetetlen. Petra igyekezett igazolni az egyre gyakrabban durván megnyilvánuló barátja viselkedését. Mint mondta, jó ember, érzékeny lélek ő, nagyokat tudtak nevetni együtt, eleinte élvezte a társaságát. Nehéz lehetett neki, hisz két világ ideológiája között hanyattatott. Kétségek gyötörték, az új világ szele már meglegyintette, úton volt a változás felé. De mindehhez nem volt elég ereje, a neveltetése mázsás súlyként nehezedett rá. Viselkedése egyre inkább a két szélsőség között csapongott, néha aranyos srác volt, bohém, máskor meg évszázadok terhes öröksége fojtogatta kapcsolatukat.

Petra kereste a menekülés útját. Egyre gyakrabban lógott a világhálón. Már az is könnyebbé jelentett számára, hogy otthoni barátaival társalognak, felidéztek az iskolai csínyeket, a lógásokat. Gyakran a híres nyíregyházi állatparkban verődtek össze lófrálni, ott könnyű volt megbújni az ismerős tekintetek elől. Amikor a pénztárca nem engedte meg, hogy belépőjegyet váltsanak, akkor megpróbálták csalafinta módon bejutni a területre, vagy legrosszabb esetben az erdőben való csatangolásra fanyalodtak. Másik alternatíva a mozi volt. Amikor szavazásra került a sor, hogy mozi vagy állatpark legyen, már előre borítékolni lehetett az eredményt attól függően, hogy hányan voltak szinglik vagy szakítás utániak, illetve az Ámor nyilatától „szezették” voltak-e többségben.

A világháló mankót jelentett számára, belekapaszkodott az első adandó lehetőségbe, miként a fuldokló ember, aki még a mellette úszó veszélyes kígyó farka után is kap mint egyetlen lehetőségbe. Petrának is jól jöttek a vigasztaló szavak, a későbbiekben már komolyabb ígéretetek is elhangzottak. Éledezni kezdett benne a remény, hogy nincs még semmi

sem veszte, egy keserű tapasztalat után, amit minden porcikájával igyekeznek elfelejteni, végre igazán boldog lehet. Örökre. Csakis úgy. Mert minden fiatalban titkon ez a vágy motoszkál, még akkor is, ha külsőségeiben dacolni látszik a világgal. Olyan jó volt tudni, hogy szinte mindenről azonos a véleményük, a srác mintha érezte volna minden gondolatát. Magában már titkon az esküvőjüket is vizionálta. Szóba is került az egybekelés. Az új udvarló egy szolid, minden felhajtástól mentes egybekelést szeretett volna. Kapcsolatuk fél éve alatt Petra első alkalommal ráncolta össze a szemöldökét. Igaz, csak rövid ideig, mert ellenvétele azon nyomban meghallgatásra talált: ha te templomi esküvőt is akarsz nász néppel, menyasszonyi ruhával, meg koszorúslányokkal, akkor úgy legyen. A lány elmosolyodott, és még boldogabbnak érezte magát.

Aztán hazaköltözött. Idehaza minden más lett, az éterben megélt kapcsolat korántsem a valóságot tükrözte. A férjjelölt napról napra igyekezett saját akaratát ráerőszakolni. Baja volt az öltözködésével, azzal is, hogy milyen parfümöt használ, majd azt is kijelentette, hogy miután egybekelnek, ő fogja kezelni a családi kasszát, mert már előre látja, hogy Petra ujjai között kifolyik a pénz.

Végigbőgte az éjszakát, fejében pörögtek a gondolatok. Aztán elapadtak a könnyek is, ágyában felülve, mereven bámulta szobája falát. Úgy érezte, hogy átok kergeti, neki már ez a sorsa, társ nélkül kell leélnie további életét. Csakis benne lehet a hiba. Statisztikát állított fel, felmenőinek nagyobb része hasonlóan szerencsétlen volt, a rossz házasságok, válások egymást érték. Szülei kakukktojásként szépen éltek immár több mint harminc éve. Az apja már házasságuk legelején kikötötte, hogy egy dolog van, amit tabuként kezel, ez pedig a horgászat. Ebben nem fogadott el semmilyen korlátozást. Aztán lassan-lassan nemcsak hogy hozzászókkott az édesanyja, de maga is szenvedélyes horgásszá vált az évek során. Amint Petra cseperedni kezdett, neki is vettek egy hozzá méretezett horgászbót. Őt nem nagyon vonzotta a folyóparton való ücsörgés, sokkal inkább szeretett bóklászni a térdig érő fűben, amely annyi, de annyi felfedezésre váró titkot rejtgetett számára. Rácso-dálkozott a mezei virágok színekavalkádjára, majd az apró bogarak, fel-felroppenő lepkék, duruzsoló vadméhek varázsolták el.

(folytatás a következő oldalon)

Munkavállalók (12.)

(folytatás az előző oldalról)

➤ A robogó vonat zakatolása zökkenetente viszza a valóságba. Anélkül, hogy rápillantott volna az órára, tudta, hogy negyed négy van, a nemzetközi gyors szaporáz az országhatár felé. Gyermekkorában simán átaludta az éjszakákat, nem ébredt fel a házuktól alig száz méterre jövő-menő szerelvények zajára. Mostanság fel-felriad az éjszaka csöndjében fel erősödő zajra, megtanulta azonosítani, hogy éppen személy- vagy gyorsvonat, illetve teherszállító „pusztítja” a csendet. Már napok óta azon töpreng, hogy öngyilkosság esetén mi okozza a legkevesebb szenvedést. Statisztikákban is kutakodott, a vonat a leginkább halálbiztos öngyilkosság, függetlenül a járat típusától. Holnap megteszi, a nemrég elrobogott negyed négyes nemzetközi járat lesz az övé – határozta el magát. Csak a szüleit sajnálta, az édesanyja hiányát mindig érezte Angliában is. Nemcsak átok alatt érezte magát, de kegyetlennek is szeretteivel szemben. Aztán a tegnap megismert fiúra gondolt. Nem volt babonás, de tudatalattijával ragaszkodott az élethez, minden apró szalmaszálba belekapaszkodott. Eszébe jutott egy közmondás is: három a magyar igazság. Hátha nem is olyan szerencsétlen, s ez a srác lenne a harmadik? Talán ő az igazi. Lehet, hogy most következik be a fordulat az életében, és nemcsak boldog lesz, hanem másokat is azzá tehet. Lehetnek gyermekei, egy kislány és egy kisiú. A fiú lehetne a nagyobbik, serdülőként vigyázná a húgát. Így nyugodtabban elengedhetné őket bárhova. Ha most a halált választja, akkor ezzel leendő gyermekei gyilkosává válik – uralkodott el rajta a döbbenet. Nemcsak gyermekei, de unokái sem szülehetnek meg.

Régi szenvedély, kisebb víz, de a miénk

Az igen kimondása után kezdődhet a közös élet

A sötét gondolatokat lassan elnyomta a test fáradtsága, mély álomba zuhant. A robogó vonatok zaja, hosszú kürtjelzései sem ébresztették fel, majdnem délig aludt. Amint kinyitotta szemét, ösztönösen a telefonja után nyúlt. Üzenetet várt az előző nap megismert sráctól. Ott volt a remélt szmájlí, jókora mosollyal. Visszamosolygott rá.

Másfél év is eltelt azóta. A depresszióból való kilábalását követően sikerült álláshoz jutnia egy jó nevű szállodában, ahol örömmel alkalmazták a külföldön szerzett szakmai tapasztalattal bíró, idegen nyelvet jól beszélő lányt. A Covid-járvány megjelenésével a szállodaiipar zuhanórepülése elkerülhetetlenné vált, tiszavirág-életűvé zsugorodott Petra ottani pályafutása. De nem kellett tétlenül ülnie, irodai munkát kapott egy nemzetközi cégnél.

A fentebb említett közmondás beigazolódni látszik, hisz a spontán barátság komoly kapcsolattá érett az eltelt hónapok alatt. Olyannyira, hogy már az eljegyzésen is túl vannak. Mire ezek a sorok megjelennek, vélhetően már meg fog születni a nemrég megfogant kisbaba is. Tudatos döntésként vállalják az apróságot, a magyar kormány családpolitikájának készletésként. Mindketten várják a kis jövevényt, kisiút szeretnének, de ha lányuk születik, annak is örülni fognak. Legfeljebb ritkábban engedik buliba.

D. Mészáros Elek